

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/50/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511010124
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3511010124.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Dlugoša, členov H. G. S. U. H. H. S., v trestnej veci obžalovaného Q. Ľ. a spol., pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07. marca 2014 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1. ml. Q. I., nar. XX.XX.XXXX B. I., trvale bytom I., T. X. F. I. XXXX/XX, na slobode,

X. Q. Ľ., nar. XX.XX.XXXX B. I., trvale bytom I., T. F. X, na slobode,

sú vinní, že

v čase okolo 23.00 hod. dňa 13.12.2010 na chodníku vedúcom popred vchodu do obytného domu č. XX, na ul. G. B. K. Q. K. B., Q. Ľ. pristúpil od chrbta k P. H. V. J., D., zakričal na neho: „Polícia!“, následne na to ho zozadu od chrbta zovrel oboma svojimi rukami okolo ramien, pričom poškodený mal ruky pozdĺž tela a tieto mu páchatel' prtláčal z boku k trupu a zvýšeným hlasom zopakoval: „Policajná kontrola!“ „Vykonáme Vám osobnú prehliadku!“, na čo pribehol Q. I., ktorý mu začal zpredu prehľadávať vrecká na koženej bunde, pričom taktiež kričal: „Polícia!“ „Nehýbte

-2-

sa vykonávame Vám osobnú prehliadku!“, tak mu pred ním stojaci Q. I.Á. zpredu uchopil svojimi rukami oblečenie v hornej tretine bundy v mieste, kde sa zapína na zips a prehľadával mu vrecká z vnútornej strany koženej bundy, pričom Q. Ľ. ho stále držal zozadu, aby sa nemal ako brániť po chvíli poškodeného jednou rukou z držania pustil a násilím mu ťahal z pleca ľavej ruky tašku od notebooku, pričom poškodený začal kričať o pomoc, na čo Q. Ľ. mu zozadu chytil svojou pravou rukou ústa, aby nekričal, počas čoho poškodený s oboma páchatelmi zápasil o tašku, avšak po cca 5 min. zápase sa Q. Ľ. podarilo tašku poškodenému vytrhnúť a potom z miesta obaja páchatelia ušli aj s taškou od notebooku, v ktorej boli rôzne predmety osobnej a pracovnej potreby, čím poškodenému P. H. V. J., D., nar. XX.XX.XXXX vznikla škoda vo výške 1110,76,-Eur,

t e d a

proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l i

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný ml. Q. I.

Podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 188 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 117 ods. 1 Trestného zákona a s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 42 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému v rámci probačného dohľadu ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona obžalovanému v rámci probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným

2T/50/2011-490

úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2T/89/2013 zo dňa 31.10.2013, právoplatným dňa 31.10.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný Q. Ť.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona obžalovanému v rámci probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 19.04.2011 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. Pv/999/2010 obžalobu na obvinených Q. Ľ. U. Q.. Q. I. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaný spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Po viacerých neúspešných pokusoch zabezpečiť prítomnosť oboch obvinených pred súdom súd obžalobu predbežne prejednal na verejnom zasadnutí dňa 13.12.2012.

Na hlavnom pojednávaní v dňoch 12.04.2013, 08.01.2014, 07.03.2014 vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaných Q. Ľ. U. Q.. Q. I., výsluchom poškodeného P.. H.. V. J., D., výsluchom svedkov G. I., Q.. H.. X. Q., X. D., X. Q. U. V. Q., čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné.

Obžalovaný ml. Q. I. po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučenia podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Nakoľko však obžalovaný Q. Ľ. takéto vyhlásenie

-4-

neučinil, v záujme náležitého objasnenia skutkových okolností prípadu súd vyhlásenie obžalovaného ml. Q. I. o vine neprijal a vykonal dokazovanie v celom rozsahu.

Z výpovede obžalovaného Q. Ľ. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že vo večerných hodinách dňa 13.12.2010 cestovali aj s Q. I. vlakom z Trenčína. Vlak mal konečnú v Novom Meste nad Váhom. Ešte vo vlaku si všimli podnapitého pána, ktorý na konečnej tiež vystúpil. Po chvíli rozmýšľania, čo budú robiť do odchodu najbližšieho ranného vlaku do Trnavy, sa rozhodli ísť sa najskôr prejsť do centra mesta s tým, že by navštívili nejakú herňu alebo krčmu. Všimli si, že rovnakým smerom ako oni sa vydal aj ten podnapitý pán z vlaku. Išli za ním. Keď sa dostali do priestoru medzi nejakými činžiakmi, pristúpili k nemu. Obžalovaný Q. I. mu prehľadal vrecká, obžalovaný Q. Ľ. mu z pleca sňal tašku. Nikto poškodeného pritom nedržal za ústa ani spolu medzi sebou obžalovaní nekomunikovali. S poškodeným nezápasili. Potom, ako poškodený začal kričať o pomoc, ušli preč. Prečo sa tohto skutku dopustili a čo ich k tomu motivovalo, nevedel obžalovaný ani na opakované otázky zodpovedať, keďže mali pri sebe vlastné peniaze, celkom v sume asi 80,- Eur. Nedohovárali sa o tom dopredu, ani predtým nevystupovali z vlaku v Novom Meste nad Váhom s úmyslom, že niekoho okradnú alebo olúpia. Z tašky, ktorú odcudzili, vytiahli dva mobilné telefóny, ktoré neskôr obžalovaný Q. I. schoval pod novinovým stánkom pri stanici. Skončili v nejakej herni pri stanici, kde ich našli policia a odvedli ich na policajné oddelenie.

Výpoveď obžalovaného Q. Ľ. na hlavnom pojednávaní sa v podstatných bodoch odchyľovala od jeho skoršej výpovede z prípravného konania zo dňa 28.03.2011 (č.l. 39-42 spisu), v ktorej obžalovaný okrem iného uviedol: „...Neviem, ako k tomu došlo, avšak zrazu sme sa rozhodli, že ho olúpime, resp. že mu kradneme kábel, čo niesol na pleci. Keď prišiel k nejakým smetiakom na sídlisku, ktoré je blízko stanice, tam sa o stalo. My sme išli asi 10 - 15 metrov za ním. Ako bol pri tých smetiakoch, tak sme ho dobehli, pristúpili sme k nemu, už si presne nepamätám, ako. Ja som mu prehľadal vrecká kabáta, aj vnútorné bočné. Nič v nich nemal. Q. mu nejako vytrhol z ruky väčšiu kábelu a začali sme obaja spolu utekať pomedzi činžiaky...“

K rozporom medzi svojimi výpoveďami obžalovaný Q. Ľ. uviedol iba toľko, že vyšetrovateľ im pred výsluchmi dovolil, aby sa medzi sebou s druhým obvineným dohodli na tom, ako to bolo a čo budú vypovedať. Uviedol tiež, že obžalovaného Q. I. pred výsluchom na polícii niektorý z policajtov bil. Poprel, že by on alebo Q. I. pri skutku kričali niečo o tom, že sú príslušníci Policajného zboru a že chcú u poškodeného urobiť prehliadku. Vrecká prehľadával Q. I., on poškodenému vzal tašku.

Z výpovede obžalovaného ml. Q. I. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že spolu W. Q. Ľ. išli dňa 13.12.2010 vo večerných až nočných hodinách vlakom z Trenčína do Trnavy. Keďže vlak mal konečnú v Novom Meste nad Váhom, museli vystúpiť s tým, že počkajú na najbližší ranný vlak do Trnavy. Ešte vo vlaku uvideli opitého pána. Oni boli obaja triezvi. Na stanici sa rozhodli, že sa pôjdu prejsť. Pán z vlaku sa im znovu priplietol do cesty, tak sa rozhodli, že pôjdu za ním. Na opakované otázky, prečo išli za ním, obžalovaný zotrvával na vysvetlení, že išli za ním preto, lebo bol opitý. Skutok, ktorý im je kladený za vinu, bol spontánny nápad asi oboch. Určite sa predtým spolu o tom nedohovárali, ani po vstupe do vlaku si neplánovali, že niekoho idú „spraviť.“ V priestore niekde medzi obytnými domami k im dovedy neznámemu pristúpili. Obžalovaný Q. I.Á. si myslel, že bude mať niečo vo vrecku, preto k nemu pristúpil

z boku a dal mu ruku do vrecka. Vtedy sa poškodený na neho pozrel, čo sa deje. Obžalovaný odstúpil, zatiaľ čo Q. Ť.
2T/50/2011-491

k poškodenému pristúpil z druhej strany a vzal mu tašku, ktorú mal na pleci. O tašku sa s poškodeným nenaťahovali, ani o ňu nezápasili. Celé to trvalo minútu, nanajvýš dve. V taške, ktorú si po úteku z miesta činu následne prezreli, sa nachádzali dva mobilné telefóny, ktoré vzali, avšak neskôr ich schovali pod novinový stánok pri stanici. Na stanici bola herňa, do ktorej išli a kde ich neskôr našli policajti, ktorí ich odvedli na policajné oddelenie. V súčasnosti obžalovaný žije už riadnym životom. S priateľkou má malé dieťa. S Q.Á. Ť. sa už nestretáva.

Výpoveď obžalovaného ml. Q. I. na hlavnom pojednávaní sa v podstatných bodoch odchyľovala od jeho skoršej výpovede z prípravného konania zo dňa 17.01.2011 (č.l. 33-38 spisu), v ktorej obžalovaný okrem iného uviedol: „...My sme si všimli, že je opitý a išli sme za ním s tým, že by sme ho mohli okradnúť. Sledovali sem ho asi 5 minút, kedy prešiel k nejakým smetiakom na sídlisku, čo je kúsok od stanice. My sme išli asi 10 metrov za ním. Keď bol pri tých smetiakoch, tak sme ho dobehli, pričom ja som pristúpil k nemu zozadu a oboma rukami ho chytil okolo pŕs cez jeho ruky, aby sa nemohol hýbať. Q. Ť. mu zakričal, že „Polícia, Policajná kontrola!“ alebo niečo podobné, prišiel pred neho a začal mu prehľadávať vrecká na jeho koženej bunde. Či mu prehľadával aj vnútorné vrecká bundy, neviem, nakoľko som stál zozadu. Nespomínam si, či poškodený kričal o pomoc. Ja som mu určite nezakryl ústa, aby nekričal. Ja som mal počas skutku holé ruky a nemal som rukavice na rukách. Ja som potom toho chlapa pustil a vytrhol som mu tašku, asi od notebooku, ktorú mal v ruke. Po tomto sme sa obaja rozbehli preč medzi paneláky. Išli sme križom, aj po snu, až sme prišli asi po 200 metroch k asi 3-4 poschodovému činžiak. Tu som v taške uvidel dva mobily, ktoré som hneď vytiahol a dal si ich do vrecka. Oba boli v tom čase zapnuté. Q. Ť.Ý. potom tašku narýchlo prehľadal. Našiel tam nejakú peňaženku, v ktorej bolo 20,- Eur. On si ich zobral, pričom tašku sme nechali na chodníku blízko vchodu do toho činžiak. My sme potom išli na železničnú stanicu...“

K vysvetleniu rozporov medzi výpoveďami obžalovaný uviedol, že po zadržení bol príslušníkmi Policajného zboru zbitý. Mnohé skutočnosti, ktoré obsahuje jeho výpoveď z prípravného konania, označil za vymyslené. Vypovedal vtedy pod nátlakom. Ako sa tak malo a mohlo stať za prítomnosti jeho obhajkyne a zástupkyne orgánu starostlivosti o mládež, už vysvetliť nevedel.

Z výsluchu poškodeného P. H. V. J., D.. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že dňa 13.12.2010 sa vracal z Trenčína posledným vlakom z práce do Nového Mesta nad Váhom, pričom predtým požil nejaké alkoholické nápoje. Asi o 23.00 hod. vystúpil z vlaku a išiel smerom domov. Na ulici Zelená ho pri nejakom činžiak na mieste, kde bolo prítmie, dobehol nejaký muž, ktorý mu povedal „Polícia“ a „Policajná kontrola“ s tým, že u neho ide vykonať osobnú prehliadku. Tento neznámy muž ho chytil odzadu za ruky. V tom spredu k nemu priročil ďalší muž, ktorý tiež uviedol, že je od polície. Začal ho šacovať a prehľadávať mu vrecká. Prvý muž ho pritom zozadu držal tak, že sa nemohol hýbať, ani brániť. Na ramene mal tašku, ktorú mu muž stojaci za ním chcel dať dole z ramena. Keďže už mu bolo jasné, že sa nejedná o príslušníkov polície, odňatiu tašky sa začal brániť a začal kričať o pomoc, na čo mu muž stojaci vzadu chytil ústa rukou, na ktorej mal bielu rukavicu. O tašku nejaký čas, možno niekoľko minút, zápasili, ale poškodený si uvedomoval, že veľkú šancu nemá. Útočníkovi sa napokon podarilo tašku mu z ramena strhnúť a spolu s druhým mužom začali z miesta činu utekať preč. Poškodený za nimi kričal, aj sa po nich rozbehol, avšak páchatelia mu ušli. Keď vzápätí prišiel domov, jeho žena privolala políciu, ktorá prišla veľmi rýchlo. Následne oboch útočníkov opoznal na policajnom oddelení, pričom ich opoznal aj na hlavnom pojednávaní. V taške od notebooku mal peňaženku so všetkými dokladmi, dva

-6-

mobilné telefóny, kľúče od bytu, trezoru a auta, príručnú peňaženku s väčším obnosom peňazí a druhú peňaženku s menšou hotovosťou, papiere súvisiace s jeho prácou a tiež veci osobnej hygieny. Všetky veci, s výnimkou malej peňaženky a SIM karty od jedného mobilu, mu boli vrátené. Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že si nárok na náhradu škody už neuplatňuje. Doposiaľ sa mu ani jeden z obžalovaných za spáchanie skutku neospravedlnil.

Z výsluchu svedkyne G. I. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je matkou obžalovaného ml. Q. I.. Jej syn už dlhší čas žije riadnym životom. Má priateľku, s ktorou má dvojročnú dcéru. S druhým obžalovaným sa nestýka. Vo voľnom čase sa venuje športu.

Z výsluchu svedka Q.. H.. X. Q. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v prípravnom konaní pôsobil v tejto veci ako vyšetrovateľ. Páchatelia, ktorých sa podarilo vypátrať vo veľmi krátkom čase po oznámení spáchania skutku, popísali miesto, na ktorom odložili veci, ktoré odcudzili poškodenému. Tieto boli zaistené a väčšina z nich vrátená poškodenému. Boli tiež nájdené dva mobilné telefóny, ktoré boli schované pod novinovým stánkom pri stanici. Počas vyšetrovania na obvinených žiadny nátlak nevyvíjal.

Z výsluchu svedka X. D. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že bol ako príslušník Policajného zboru vyslaný pátrať po osobách, ktoré sa mali dopustiť trestného činu lúpeže. Dve osoby, zodpovedajúce popisu, boli nájdené v jednej herni pri stanici v Novom Meste nad Váhom. Následne ich predviedli na policajné oddelenie.

Z výsluchu svedka X. Q. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že ako príslušník Mestskej polície Nové Mesto nad Váhom bol požiadaný o asistenciu pri úkone rekognície páchatel'ov, ktorí sa dňa 13.12.2010 mali dopustiť trestného činu voči poškodenému. V miestnosti bol prítomný s poškodeným počas toho, ako tento spomedzi 5 alebo 6 osôb mal opoznať páchatel'ov skutku. Podľa svedka poškodený bez zaváhania označil obžalovaných ako páchatel'ov skutku.

Z výsluchu svedka V. Q. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že ako príslušník Policajného zboru bol v rámci hliadky vyslaný za účelom vypátrania páchatel'ov krátko predtým oznámeného trestného činu. Dostali približný popis páchatel'ov, na základe ktorého prešli niektoré vytipované miesta a prišli aj na stanicu do jednej herne. Za automatom sedeli dvaja muži. V herni boli jediní. Keď sa ich pýtali, čo tam robia, nevedeli dobre vysvetliť okolnosti, kedy prišli a prečo sú tam. Prevádzkara herne sa pýtali, kedy dotyční do herne prišli, pričom aj táto informácia sa zhodovala približne s tým, kedy sa mala stať lúpež.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Na základe vykonaného dokazovania považoval súd vinu oboch obžalovaných za preukázanú riadne, v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Obžalovaní na hlavnom pojednávaní vinu čiastočne popierali, avšak oboch usvedčujú ich zákonne získané výpovede 2T/50/2011-492

z prípravného konania. Obžalovaní neposkytli súdu relevantné vysvetlenie, prečo by ich výpovede z prípravného konania nemal brať do úvahy. Obžalovaný Q.. Q. I. na hlavnom pojednávaní síce dôvodil, že v prípravnom konaní vypovedal pod vplyvom nátlaku, no nevedel vysvetliť, ako to bolo možné za prítomnosti jeho obhajkyne a zástupkyne úradu práce, hoci žiadna z týchto osôb ani pri získavaní výpovede obžalovaného v prípravnom konaní, ani na hlavnom pojednávaní tvrdeniu obžalovaného o nejakom nátlaku neprisvedčila. Obžalovaných okrem toho usvedčuje aj výpoveď poškodeného, ktorý vierohodne popísal spôsob, akým bol na jeho osobu vykonaný útok obžalovaných smerujúci k odcudzeniu jeho tašky. Obžalovaní svojím protiprávnym konaním naplnili znaky skutkovej podstaty lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, keďže bolo preukázané, že použil násilie proti inému v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom sa tohto konania dopustili v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaných za tento skutok. U obžalovaných ide o konanie úmyselné, nakoľko chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým záujmom je ochrana majetkových práv tretích osôb a ochrana osobnej slobody jednotlivca.

Z odpisu registra trestov oboch obžalovaných vyplýva, že už boli obaja súdne trestaní. Bolo tiež zistené, že u obžalovaného ml. Q. I.Á. prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, a to vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2T/89/2013 zo dňa 31.10.2013, právoplatným dňa 31.10.2013, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok a podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 3 písm. b) Trestného

zákona uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

V štádiu trestného konania, kedy súd rozhodoval o vine a treste, bolo možné, či už z dôvodu amnestie prezidenta republiky zo dňa 02.01.2013, alebo z dôvodu osvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nebrať do úvahy predchádzajúce odsúdenia obžalovaných ako príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. U obžalovaného Q. Ľ. súd nezistil žiadnu príťažujúcu ani žiadnu poľahčujúcu okolnosť. U obžalovaného ml. Q. I. súd zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, ktorá tu bola prítomná z dôvodu ukladania súhrnného trestu. Poľahčujúcu okolnosť ani u neho súd nezistil. Vychádzajúc z okolností spáchania skutku, osobných pomerov obžalovaných, ich doterajšieho spôsobu života a perspektívy ich budúceho

-8-

života a s tým súvisiacimi možnosťami ich nápravy, ako aj s poukazom na dobu, ktorá od spáchania skutku do rozhodnutia o vine a treste už uplynula, dospel súd k záveru, že obžalovaným je možné v záujme dosiahnutia účelu trestu ukladať výchovný trest. Preto súd obžalovanému ml. Q. I. uložil podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 188 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 117 ods. 1 Trestného zákona a s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 42 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému v rámci probačného dohľadu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona mu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému ml. Q. I. rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2T/89/2013 zo dňa 31.10.2013, právoplatným dňa 31.10.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obžalovanému Q. Ľ. súd podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona mu v rámci probačného dohľadu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Takto uložené tresty považuje súd za zodpovedajúce zásadám ukladania trestov, požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie, ktoré v dostatočnej miere vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatelov spoločnosťou.

Keďže poškodený sa vyhlásením na hlavnom pojednávaní vzdal nároku na náhradu škody, zanikol dôvod, aby o ňom súd rozhodoval.

Nakoľko žiadna z relevantných procesných strán, prítomných pri vyhlásení rozsudku, nepodala v zákonnej lehote odvolanie, nadobudol tento rozsudok právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.03.2014.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.